

GEVIS-fondens Salénare berättar

Calling Big White Ship

I Bangkok lastade vi säckat socker på Snow Drift. En ovanlig last för ett kylfartyg.

Destinationen var även den ovanlig. Irak, långt in i Persiska viken. När vi kom till "Shatt al Arab" fick vi ligga där till ankars med många andra fartyg runt om, i väntan att gå vidare upp i floden.

Snow-fartyget lyste som en stor vit svan, vilket skilde sig från många andra. Redan när vi lämnade Bangkok var all öl, vin och sprit slut ombord. Frank var telegrafist ombord, som alltid full av bus. Överstyrman gick förnöjd fram och åter på bryggan. Bakom skorsten, utom synhåll för styrman, kollade Frank sin extra sändare för livbåtarna. På bryggan hördes **"Calling Big White Ship"** som anrop på VHF;en. Efter några gånger svarade styrman **"This is Big White Ship"**. Frank förställde rösten, och förklarade att han var kapten på fartyget rakt föröver. Frank fortsatte, -Vi har legat här i veckor och börjar få slut på vatten. Är det möjligt för er att avvara vatten? Vi har snart inget färskvatten men flera hundra liter vin. Överstyrman lovade att undersöka saken. Vid middagen tog styrman till orda och förklarade läget med det stackars fartyget för om oss som inte hade något färskvatten, och antydde att man var villig att byta vatten mot vin. När han frågade Chefen om det fanns så vi kunde avvara något färskvatten, då kunde inte Frank hålla masken längre utan försvann med huvudet ner mot soppan. Där man bland bubblandet hörde ett kvävt skratt. En av många historier där Frank var inblandad.

Rolf Eriksson